

A robbanó gőzhenger.

A háboru legelején, mint tudjuk, az antant Oroszországnak szánta a gőzhenger szerepét. A gőzhengernek a szerepe az lett volna, hogy Németországot és a monarchiát egy ellenállhatatlan nekiiramodással agyon-gázolja. A gőzhenger, bár nehezen, de végre erőltetett lendülettel elindult, itt-ott előbbre is jutott, az antant már-már halotti tort ült felettünk, a kishitűek pedig, akiket azokban az izgalmas időkben pesszimistáknak neveztek, versenyre keltek egymással a legsötétebb jóslatokban.

Igaz, az orosz gőzhengernek féltelmetes volt a hire, ellenségeink nagyon biztak benne és a belső front pesszimista arcvonalán is aggódva hitték, hogy a gőzhenger erőforrásai kiapadhatatlanok. A magyar és német vitézség azonban elszántan vetette magát a gőzhenger elé, utját állta, feltartóztatta, sőt csakhamar hátrálásra is kényszerítette. Nagy áldozatokba került, szomorúság és fájdalom előzte meg, de végre a gorlicei áttörés után az elgázoló gőzhengerből visszafelé guruló gőzhenger lett. Azóta egyszer-mászor nekibátorodott, hogy ismét előbbre jusson, de ez a hasztalan erőlködés már inkább a presztizsért és a bajba került szövetségesek miatt történt.

Tagadhatatlan, hogy az orosz tehermentesítő offenzívák nem voltak egészen eredménytelenek. De végre is Oroszország oda jutott, hogy a saját érdekeit minduntalan fel kellett áldoznia szövetségeseiért. Hol a franciákat, hol az olaszokat volt kénytelen egy-egy újabb nekiiramodással a teljes leveretéstől megszabadítani, közben pedig maga Oroszország pótolhatatlan veszteségeket szenvedett anélkül, hogy hadicéljait elérhette volna.

Ez a helyzet az orosz nép körében elégedetlenséget szült, amely előbb, mint ismeretes, a különféle törekvésekben, utóbb forradalmi jellegű mozgalmakban jutott kifejezésre, amelyek egyre veszedelmesebb jeleket öltöttek.

A forradalmi kitöréseknek — amelyeknek lökései az orosz frontig is eljutottak — sikerült ugyan ideig-óráig visszafojtani, de a csalódott nép lelkéből az elkeseredést kioltni nem lehet. Ma már ott tart Oroszország, hogy saját municiógyárai sincsenek biztonságban. Nemrégiben történt, hogy Archangelskben a municióraktárt felrobbantották és most ismét jelentés érkezett arról, hogy az archangelski kikötőben óriási robbanás volt, amely százakra menő emberáldozatot követelt. A féltelmetes gőzhenger tehát már robbanni kezd. Ez a robbanó gőzhenger aligha lesz képes arra, hogy a tavaszra hirdetett offenzívában megfelelően azoknak a várakozásoknak, amelyeket az antant remél hatalmas szövetségesétől. — Oroszország ma már belső zavarai miatt is alig képes megküzdeni, nemhogy arra lenne ereje, hogy elhatároló sikereket érjen el a harcban a központi hatalmak csapataival szemben, amelyeknek támadó szelleme nem fogyatkozott meg a győzelmes küzdelmekben.

Az archangelski robbanás, amely kétségtelenül forradalmi kezek műve, nem sok reménnyel biztathatják az orosz háborús pártot, amely még most is szívósan ragaszkodik a legyőzhetetlenség fantomjához. Az orosz gőzhenger újabb próbára készül, a hosszú mozdulatlanság ideje alatt a távoli orosz sikságokról ismét nagy emberanyagot tereltek össze, sok municiót halmoztak fel. Az embertömegek, amelyeket összetart a fegyver, rohamra fognak indulni újból, a municióraktárak azonban már robbannak és az archangelski katasztrófák megismétlődése mutatja, hogy Oroszországban az elkeseredés már a végzetes cselekedetektől sem riad vissza.

23.500 tonnátartalmu ellenséges hajók elsüllyesztése a Földközi-tengeren.

BERLIN, március 1. A Wolff-ügynökség jelenti: A Földközi-tenger zárlati zónájában buvárhajóink február 17-ikén Maltától délre teljesen megrakott kelet felé haladó, mintegy 9000 tonnás szállítóhajót, február 23-ikán egy teljesen megrakott, kísérő járművekkel biztosított, mintegy 5000 tonnás csapatszallító gőzöst,

ugyanazon a napon egy megrakott szintén kísérő járművektől követett mintegy 5000 tonnás szállító gőzöst, február 24-én a felfegyverzett Dorothy nevű 4494 tonnás csapatszallító gőzöst, mintegy 5000 főnyi gyarmati csapattal elsüllyesztettek. Ezen a hajón tüzérseg és lovak is voltak.

A tengerészeti vezérkar főnöke.

Wilson nem kap felhatalmazást a kereskedelmi hajók felfegyverzésére.

WASHINGTON, március 1. (Reuter-jelentés.) A képviselőház bizottsága lényegesen megváltoztatta azt a törvényjavaslatot, amely az elnököt felhatalmazza, hogy a kereskedelmi hajók felfegyverzése iránt intézkedjék és elsősorban visszautasította a municiószállító hajóknak az állami biztosításra való követelését. Lehetséges, hogy a kongresszus mindkét háza együttes ülésen fog dönteni a javaslat felett.

Wilson együttműködést keres az antant-flottával.

GENF, március 1. A Journal de Genève jelenti Washingtonból: Wilson úgy nyilatkozott, hogy a hadüzenet előtt biztosítani akarja az amerikai haditengerészet együtt-

működését az angol-francia flottával az egész kereskedelmi hajózás védelmére. Látni kívánja, hogy a német flotta megtámadja-e az amerikai hajókat.

Az Unió felkészülése még sokáig tart.

Rotterdam, március 1. Az Associated Press jelenti Washingtonból: Wilson a múlt héten a kongresszushoz intézett jegyzékét előbb megmutatta Backer hadügyminiszternek és a vezérkar tagjainak. Véleményt kért, hogy vajon ezuttal megtörténjék-e a hadüzenet bejelentése, vagy csak utólagosan történjék ennek lehetősége. Backer hadügyminiszter és a vezérkar ez utóbbit választotta, mert a hadi készülődések még sokáig tartanak el.

Wilson új lépést tesz a Laconia elsüllyesztése miatt.

Hága, március 1. Az United Press jelentése szerint a Laconia megtorpedozását minden valószínűség szerint ellenséges aktusnak fogják tekinteni, amire Wilson mint alkalomra várt. Az angol kikötőkben tartózkodó amerikai konzulok táviratai után nem kétséges, hogy Hoy Mary amerikai állampolgár és leánya, Erzsébet életét vesztette a torpedozás következtében. Valamennyi megmentett egybehangzóan jelenti, hogy a hajót előzetes figyelmeztetés nélkül torpedózták meg.

Hága, március 1. A Laconia megtorpedozásának a hire épp abban a pillanatban érkezett Washingtonba, amikor Wilson befejezte kongresszusi beszédét. Általában az a vélemény, hogy Wilson kénytelen lesz új lépéseket tenni.

Rotterdam, március 1. A Daily News jelenti Washingtonból, hogy Wilson Lansing-

gal a Laconia elsüllyesztése dolgáról tárgyalt. A tanácskozás után közölte a sajtóval, hogy a kormány ennek a hajónak a megtorpedozását tekinti annak az eseménynek, amelyre Wilson a kongresszushoz küldött jegyzékében célzott. Most már következhetnek az elhatározások.

Hága, március 1. A Manchester Guardian szerint a legjobban informált londoni amerikaiak azt hiszik, hogy a Laconia elsüllyesztése nem az az erőszakos tett, amelyre Wilson vár, hogy megüzenhesse a háborút Németországnak, mert a Laconia nem amerikai, hanem angol hajó volt. Ha amerikai hajót torpedóznának meg, akkor minden amerikai polgár, még a pacifisták és a németbarátok is, Wilson mögé tömörülnének megsértett nemzeti érzésükben. Wilson pedig arra vár, hogy az egész nemzet mögéje álljon.

Macedóniában nincs különös esemény.

BERLIN, március 1. A nagy főhadiszállás jelenti: Macedon arcvonal: Nincs különösebb esemény. A Paralovótól keletre a Cserna-hajlásban lefolyt olasz támadás visszaverése alkalmával 5 tiszt és 31 főnyi legénység maradt kezünkben.

LUDEENDORFF, első főszállásmester, (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

BUDAPEST, március 1. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Délkeleti harc-tér: Lényeges esemény nem történt.

HÖFER altábornagy, a vezérkari főnök helyettese.

Nagy ellentétek az antantban.

Genf, március 1. A Calaisban tegnap és tegnapelőtt lefolyt tanácskozásokon elsősorban arra törekedtek, hogy a négyesszövetség pétervári konferenciáján felmerült nézeteltéréseket elsimítsák. Ezek a nézeteltérések olyan mélyrehatóak voltak, hogy a konferenciát e miatt félbe kellett szakítani. Különösen az angol megbízottak között egyrészt és az orosz, valamint az olasz megbízottak között másrészt merültek fel igen merev ellentétek.